

Різдвяний Випуск

16 грудня 2017 рік

Зміст: • святкування різдв в родинному колі ... 2 – 3

• важливе завдання ... 4

АДВЕНТ – ЧАС РАДІСНОГО ОЧІКУВАННЯ

В цьому часі вірні особливим чином очікують на повторний прихід Спасителя. Латинське слово «адвент» (*adventus*) у античному Римі означав офіційний приїзд і відвідини державного урядовця після його призначення на посаду. Цей термін також вживали тоді, коли кесар вступав на трон.

Адвент складається з 4 тижнів. В цей період священик вдягається у фіолетові шати, які символізують час покаяння і приготування до одного з найважливіших свят, часу поєднання з Богом і людьми. Є це період очікування в тиші і молитві, тому Церква заохочує до участі в реколекціях і до

таїнства примирення і поєднання.

Адвент не є часом покаяння в такому вимірі як Великий піст, але носить в собі рефлексивний характер, характер очікування і зустрічі з Новонародженим.

Його можна поділити на 2 періоди: 1) від початку Адвенту до 16 грудня (час особливого очікування на повторний прихід Ісуса Христа наприкінці світу); 2) від 17 грудня до 24 грудня (час безпосереднього приготування до урочистості Божого народження).

Приблизно 150 років тому у Церкві вкоренився звичай під час Адвенту ставити адвентовий вінок. Він символізує спільноту Церкви, що в

любві та радості очікує на свого Господа, є це символ перемоги та царської гідності. Виконаний з гілочок з чотирма свічками, які запалюються по черзі в кожну неділю.

Перша свічка — символ перепошення перед Богом за непослух Адама і Єви.

Друга свічка — символ віри патріархів ізраїльського народу, як вдячність за дар Обіцяної Землі.

Третя свічка — символ радості царя Давида, який святкує примирення з Богом.

Четверта свічка — символ навчання пророків, які проголошують прихід Месії.

Адвент для нас є часом радісного очікування на прихід Господа. Тому через піст, молитву, вчинки милосердя ми готуємо місце для Нього у нашому серці. Ця підготовка подібна до накривання святкового столу для важливого гостя. Уже саме приготування містить в собі радість від майбутньої урочистості.

Церква заохочує кожного з нас до індивідуальних постанов, які допомагають пережити час Адвенту. Хтось може збільшити для себе тілесний піст, встановити для себе піст для очей і вух (відмовитись від телебачення, радіо, Інтернету тощо). Більш інтенсивна молитва – це одна із добрих ініціатив щодо доброго і плідного пережиття цього періоду.

о. Сергій Каганович

ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ

Різдво Христове, у сучасних тенденціях моди, надиктованої світом, як і інші християнські свята та урочистості, затьмарюється порохом комерціалізації, підміняється розмитим поняттям новорічні або різдвяні свята.

Ми навіть не встигли зауважити, як змінилась сама назва одного з найбільших свят, втративши ім'я Того, день народження Котрого відзначаємо. Від Різдва Христового лишилось просто різдво ... - комерційно-акційний час.

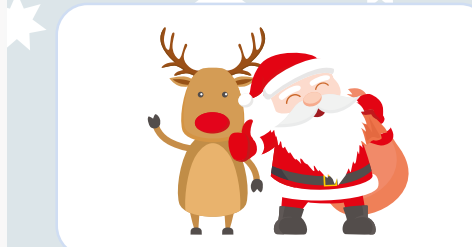
З вітальних листівок замість саява обличчя Новонародженого Божого Сина і Святої Родини всміхаються бородаті дідугани з червоними мішками та чоботами. Замість гарної звістки про народження Дитини з Вифлеєму в піснях співається про зимову казкову магію та випрошування грошей і солодоців. Як швидко ми навчилися чекати подарунків під ялинкою та подушкою, замість зустрічі з Самою Любов'ю, втіленою у Немовляті Ісусі...

Важливе завдання виправити цей перекис - повернути початковий зміст християнського свята - по-встає перед сучасними християнськими родинами.

Сім'я - саме те середовище, де починає проявлятися Нова Культура християнина. Жива віра настільки змінює людей, що вони просто не можуть жити за законами і звичками цього світу. Світло Христа пронизує усі сфери життя і виливається у Нову Культуру поведінки і також традицій. Християнське свято - це особлива подія, окремий привід проявити виняткову шану до Бога в кожній дії: в підготовці, в оздобленні, в одязі, в словах, в частуваннях, в піснях і подарунках. Центром кожного свята є сам Господь – усе інше лише інструменти нашої вдячності та прослави, засоби любові та милосердя.

НОВОРІЧНО-ЗИМОВІ СВЯТА

Зустріч нового року, народні гуляння

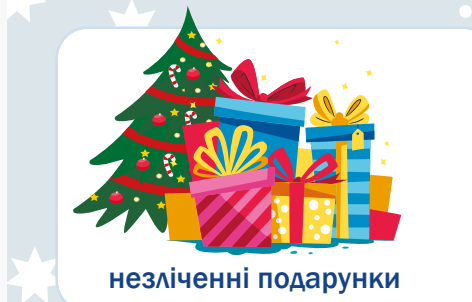

«Цясливого різдв!»

«З новим роком!»

замовлення подарунків

незліченні подарунки

- Коляд-коляд-колядниця...
Дайте дячку п'ятака!

- дайте ковбаски ще й
бубликів в'язку!

подія

головні дійові особи

привітання:

очікування

зміст свята

вечеря

святкова атмосфера

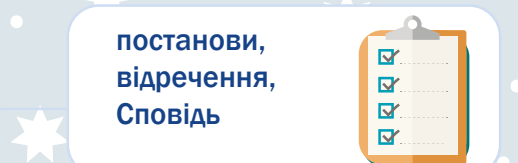
спів

Різдво Христове

Народження Спасителя Ісуса Христа

«Христос Народився!»

постанови, відречення, Сповідь

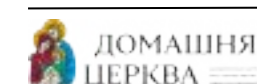
поклоніння Немовляті Ісусу

Нова радість стала...

Де Христос родився!

Слава на висотах Богу!

www.svitlo-zhyttja.kiev.ua

Головний редактор: о. Сергій Каганович
Випускний редактор: Наталя Курова

Дизайн: Олександра Цехош, Юлія Чупріна
Верстка: Анна Демчук
Коректор: Надія Петрик
E-MAIL: svitlozhyttja@gmail.com
Телефон: +38 096-110-17-34

Центр Руху Світло-Життя
вул. Чуднівська 1а с. Корчак., обл.
Житомирська 12421Ц
Модератор руху Київсько-Житомирської дієцезії о. Олег Сартаков

СВЯТКУВАННЯ РІЗДВА В РОДИННОМУ КОЛІ

ВІГІЛІЯ В РОДИНІ

Кульмінаційним пунктом пережиття адвенту, а також впровадженням в таємницю Різдва Господнього в християнських родинах, є Вігілія Урочистості Народження Господнього. Господь Ісус, приймаючи людське тіло, став одним з нас, нашим Братом, а Бога сказав нам називати Отцем. Ціле людство зробив однією людською родиною. Звідси вігілія і загалом свята Різдва Господнього мають родинний характер, наближають людей одне до одного, знищують поділи і вчать постави братерства і служіння.

Пережиття Вігілії пов'язані з багатими обрядами, котрі еднаючись зі Словом Божим і молитвою творять свого роду прекрасну літургію домашньої Церкви. Ця літургія сягає перших віків християнства. Має вона дуже давню традицію і зміст її міцно пов'язаний з парафіальною літургією.

ВІГІЛІЯ ОЗНАЧАЄ «ЧУВАННЯ»

Значення слова «вігілія» походить від латинського слова «vigilia» і означає «чування, нічне чування», а в нашому випадку «нічне релігійне святкування», або «день перед урочистістю». Вігілії вже були знані в Старому Завіті. Їх відзначали перед кожною урочистістю, а навіть перед кожною суботою. В Новому Завіті також знана вігілія. Нею готувалися до свят. Такий звичай був в Церкві, що попереднього дня перед великою урочистістю зобов'язував піст і вірні протягом ночі очікували на цю урочистість спільно молячись.

ЗВИЧАЇ І ВІГІЛІЙНІ ОБРЯДИ

Багатий каталог домашніх релігійних звичаїв пов'язаних з вігілією Урочистості Різдва Господнього, є відображенням і продовженням літургії адвенту і Різдва Господнього, котру вірні переживають в парафіальній спільноті. Літургійний і євангельський зміст вийшов поза рамки парафіальної церкви входячи в традицію до домівок християнських родин. Саме тут в «домашній церкві» є властиве місце їхнього пережиття. Варто докласти зусиль, щоб більшість цих звичаїв увійшли в наші родини.

ПІСТ

Традиційно в вігілію Різдва Господнього маємо піст. Він полягає на стриманості від м'яса і тваринних жирів, а також щодо кількості спожитої

їжі. Існувало переконання, що цей звичай взятий з практики давніх християн. Піст щодо якості, тобто стриманості від м'яса триває до півночі. А піст щодо кількості, триває «до появи першої зірки». Це є літургійний початок очікування святого дня.

СІНО

Є звичай класти сіно під скатерти-ну на столі, де будуть споживати вечерю. Пригадує нам вбогість вифлеємської стайні і Марії, котра поклала новонародженого Христа на сіно в яслах.

ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ

Кількість страв подаваних на вігілійний стіл була різною. Вечеря бідних складалася з семи страв, заможніших з дев'яти, а багатих з одинадцяти. Сьогодні є звичай подавати 12 страв. Вігілійні страви і спосіб їх приготування були трохи змінні, але їх склад залишається незмінний: вареники, капуста, риба, кутя, гриби, горох, каша.

ВІЛЬНЕ МІСЦЕ ЗА СТОЛОМ

Відомий звичай залишення вільного місця за вігілійним столом. Важко сказати звідки цей звичай взятий. Але місце вільне залишають для подорожного, якого приймають в цей вечір по родинному. Залишаючи вільне місце за столом, виражаємо сердечну пам'ять про наших близьких і дорогих, які не можуть з нами святкувати свято.

Вільне місце також може означати члена родини, який помер і взагалі пам'ять про всіх померлих з родини.

ПЕРША ЗІРКА

На пам'ятку вифлеємської зірки, про яку говорить св. Матей, а яку побачили Мудреці, «дуже зраділи» (Мт 2,10) розпочинаємо вігілійну вечерю коли з'явиться перша зірка на небі. Не сідали

до столу поки не з'явиться на небі зірка. Цей звичай дуже пильнують до сьогоднішнього дня в наших родинах.

ОБЛАТКА

Найважливішим і кульмінаційним моментом вігілійної вечері є обряд ділення облаткою. Всі згодні, що облатка це залишки, слід старохристиянської еулогії. Еулогії

були присутні на недільній Євхаристії.

Облаткою діляться перед вечерею. Спочатку батько ділиться з матір'ю, а потім всі члени родини діляться між собою. Ділення облаткою настає після молитви і складання собі побажань, тобто на початку вігілійної вечері, коли з'являється на небі перша зірка. Ділення означає взаємне посвячення одне одному

у Вігілійний вечір ставив велику свічку у вікні своєї бібліотеки.

Таким символічним чином ніби відкриваючи двері для цілого світу і кожної людини, для спасіння котрої Ісус прийшов на землю.

Коли сідають до вечері, читають Євангеліє, моляться, складають побажання і діляться облаткою, запалену свічку переносять зі столу на вікно, запрошуючи до спільноти всіх мандруючих і самотніх. В їхній особі родина прагне привітати самого Господа Христа.

ВІГІЛІЙНА ВЕЧЕРЯ

Вігілійна вечеря завжди мала дуже урочистий характер. Атмосфера в домі, наше вбрання також мають бути святковими. Але також має релігійний характер, про це свідчить старий звичай читання фрагменту Євангелія св. Луки про народження Христа і спільна родинна молитва. Керує церемонією вечері, виконуючи родинно-священницьку роль, найстарший чоловік «голова родини», батько або дідусь. Якщо не має чоловіка, тоді цю роль виконує найстарша жінка.

Ця вечеря має суто родинний характер. На неї запрошують крім родини і родичів, тих, хто самотній, або немає близько родини.

ПЕРЕБІГ ВЕЧЕРІ

Батько родини запалює свічку, кажучи: **Світло Христа!** Усі відповідають: **Богу подяка!** Читается фрагмент

Євангелія Лк 2, 1-7 Після читання Євангелія батько продовжує: **Сьогодні ми святкуємо прихід Спасителя на землю. Ісус став людиною, щоби поєднати нас з Отцем на небі та з усіма людьми. Помолімося за тих, кого хочемо в цей вечір пригледати та**

кому хочемо побажати добра.

Боже, наш Отче, в цю урочисту годину прославляємо Тебе і дякуємо за ніч, у яку Ти послав нам Сина Твого, Ісуса Христа, Господа нашого.

Просимо Тебе, обдаруй нашу родину даром любові, злагоди і миру. Дай усім здоров'я і захисти від зла. Тебе просимо. Вислухай нас, Господи.

Обдаруй наших сусідів. спокоєм рідних, цією ніч близьких, Тебе просимо Вислухай нас, Господи.

Усіх забутих, самотніх, бідних, голодних та хворих на цій світі потіш та зміцни Доброю Новиною про спасіння. Тебе просимо Вислухай нас, Господи

Наших вічних померлих обдаруй щастям і світлом Твоєї слави. Тебе просимо Вислухай нас, Господи.

Усі беруться за руки та промовляють: **«Отче наш»**

Батько говорить: **Господи, наш Боже, Ти вчинив так, що ця Свята ніч засяяла світлом Твого Єдинородного Сина, який народився від Діви Марії, дай, щоб ми сяяли Твоїм світлом у нашому щоденному житті. Через Христа Господа нашого. Амінь.**

Кожен бере собі облатку, спочатку батько вітає всіх і ділиться облаткою з мамою та іншими членами родини. Під час вечері не можна вмика-ти телевізор, а також на столі не має бути ніяких алкогольних напоїв. Під кінець вечері співають колядки.

Молитва перед їжею
Благослови, Господи Боже, нас і ці дари, які з Твоєї доброти ми споживаємо. Через Христа Господа нашого. Амінь

Молитва після їжі:
Дякуємо Тобі, Господи Боже, за ці дари, які з Твоєї доброти ми споживали. Через Христа, Господа нашого. Амінь

Валентина Кулик

це був жертвний хліб, який складали на вівтарі в часі приготування євхаристійних дарів. Частину цих хлібів відбирали для посвячення, а частину після Євхаристії посвячували і замість Євхаристії роздавали тим, котрі не були присутні на Євхаристії, відсилали до дому. З IV століття еулогію вже знали всюди. Це було свого роду духовне причастя. Еулогія була знаком любові і християнської єдності. Сьогодні цей звичай зберігся у християн східного обряду, коли рідні приносять посвячений хліб домашнім, які не

і вчить, що навіть останній кусень хліба потрібно ділити з ближнім, зближає віддалених, з'єднує померлих з живими і примирює ворожість.

ВІГІЛІЙНА СВІЧКА

Цей надзвичайно євангельський звичай правдоподібно народився в Голландії. У вігілійний вечір перед входом до кожного дому ставили гарно прибрану свічку. Вона була знаком запрошення Марії і Йосифа до родини, щоб Ісус народився в їхньому домі. Папа Йоан Павло II